Fragments of Emotion ภทรพร แสนสิ่ง 7มิถุน ายน - 6 กรกฎาคม 2559 ห้องนิทรรศการชั้น 2 หอศิลป์จามจุรี

ชื่อนิทรรศการ Fragments of Emotion
ศิลปิน ภทรพร แสนสิ่ง Pataraporn Sansing
ลักษณะงาน จิตรกรรม, วาดเส้น
ระยะเวลาที่จัดแสดง 17มิถุนายน - 6 กรกฎาคม 2559
พิธีเปิดนิทรรศการ 20 มิถุนายน 2559 เวลา 18.00 น.
สถานที่ ห้องนิทรรศการชั้น 2 หอศิลป์จามจุรี
ดิดต่อศิลปิน 089-9223103

นิทรรศการทัศนศิลป์ Fragments of Emotion โดย ภทรพร แสนสิ่ง เป็นการแสดงผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นตั้งแต่ ปี 2558 ถึงปี 2559 โดยนำเสนอผลงานภาพเขียนสีน้ำมันและวาดเส้นที่แสดงถึงภาวะอารมณ์อันเกิดจากความ สัมพันธ์ของศิลปินกับบุคคลอันเป็นที่รัก ออกมาในศิลปะรูปแบบเหนือจริง นิทรรศการครั้งนี้จัดแสดง ณ หอศิลป์จาม จุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน – 6 กรกฎาคม 2559 วินาทีที่รู้สึกว่าได้สูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป ความสับสน ความเสียใจ ความกลัวที่เกิดขึ้น ได้ทำให้นึกภาพย้อนกลับ

วินาทีที่รู้สึกว่าได้สูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป ความสับสน ความเสียใจ ความกลัวที่เกิดขึ้น ได้ทำให้นึกภาพย้อนกลับ ไปตอนที่สิ่งนั้นยังอยู่ ว่าเราคู่ควรต่อการมีอยู่ของสิ่งนั้นหรือไม่ แท้จริงแล้วอาจมิใช่การสูญเสียเพียงอย่างเดียว ยัง หมายถึงการได้รับรู้ว่า การใส่ใจต่อสิ่งที่มี ใส่ใจต่อคนรักที่ลืมให้ความสำคัญ คือความพิเศษง่ายๆที่จะทำได้ก่อนที่จะ สูญเสียหรือจากกันไป มันเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยบรรเทาความสับสน ความเสียใจ และความกลัวที่เกิดขึ้นได้ บ่อยครั้งที่ บทเรียนแห่งการจากไปสอนให้เห็นคุณค่าของคนรัก และพยายามจะไม่ทำพลาดอีก แต่บ่อยครั้งเราก็เผลอละเลย ความสำคัญที่มี เราต่างรู้ความจริงว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง ซึ่งในความเป็นมนุษย์คนนึงก็ยังคง ต้องเผชิญกับสิ่งต่างๆที่เข้ามากระทบจนเกิดเป็นอารมณ์ความรู้สึก ไม่ว่าจะเป็น ความรัก ความเศร้า หรือความรู้สึก อื่นต่างๆนานา โดยเลือกที่จะอยู่ เรียนรู้ ตอบโต้ รวมถึงแสดงออกมาในลักษณะที่ต่างกัน คนรักมีส่วนสำคัญที่ทำให้ความอ่อนไหว สิ่งเปราะบางที่มีในใจปรากฏชัดเจนขึ้น ทั้งทุกข์อย่างปวดร้าว และความสุข ที่ประเมินค่าไม่ได้ ไม่รู้ว่าวันพรู่งนี้จะเป็นยังใง ฉันเขียนรูปเพราะตอนนี้ฉันรู้สึก ตอนนี้อังมีชีวิต ตอนนี้ฉันยัง..รัก

The moment I know that I have lost something in life — confusion, grief, and fear rushed in. I am

rewinded back to the other moments that 'that' was still here, then I start to ponder whether I deserved it. In fact, not only that, but the experience had made me realize that we should always care for our beloved. Care is such a simple thing, yet special, the least we can do for them before they are gone or that something's gone. It can perhaps help ease that confusion, grief, and fear.

Often time, the lesson of losing someone you love teaches you to value your lover, and how you should never make anymore mistakes. But many times, we tend to forget that. And yes, we all know that everything in this world is always uncertain. But the human-ness in us will still have to face such uncertainty, and our emotions will always be conquered-love, grievance, others. We learn, we re-act, we express, differently.

Lovers bring out the sensitivity within us. Our inner-self – so fragmented, so vulnerable, from that dilemma between happiness and pain – exposed. We never know what will happen tomorrow. I still paint because I feel, I live, and I … love.